

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1968

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

- A.N. 260. Περί παρατάσεως ισχύος πινάκων επιτυχόντων εις διαγωνισμούς προς πλήρωσιν θέσεων Δημοσίων Υπηρεσιών και Ν.Π.Δ.Δ. 1
- A.N. 261. Περί χρόνου ανακλήσεως παρανόμων Διοικητικών Πράξεων. 2
- A.N. 262. Περί κυρώσεως Πράξεων Υπουργικού Συμβουλίου αποφασών εις ρύθμισιν όφειλών εκ δαυνείων προς σεισμόπληκτους κλπ. 3
- A.N. 263. Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων περί δημοσίων κτημάτων. 4

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 260

Περί παρατάσεως ισχύος πινάκων επιτυχόντων εις διαγωνισμούς προς πλήρωσιν θέσεων δημοσίων Υπηρεσιών και Ν.Π.Δ.Δ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

"Αρθρον μόνον.

Ή έντός του 1967 λήξασα ισχύς των πινάκων επιτυχόντων εις διενεργηθέντας κατά τάς διατάξεις των άρθρων 22 και 23 του Νόμου 1811)1951 διαγωνισμούς προς πλήρωσιν κενών οργανικών θέσεων Δημοσίων Υπηρεσιών και Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, παρατείνεται επί έν έτος από της λήξεώς της, της προς διορισμόν των επιτυχόντων απαιτουμένης συνδρομής της έν άρθρω 16 του ως άνω Νόμου προϋποθέσεως, περί άνωτάτου όρίου ηλικίας, λαμβανομένης ύπ' όψιν έν τω χρόνω διενεργείας των οικείων διαγωνισμών.

Ή ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεώς του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τη 18 Ιανουαρίου 1968

Έν Ονόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙ-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΠΑΥΛ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΕΥΣΤΑΘ. ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ, ΑΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, ΜΙΧ. ΣΙΔΕΡΑΤΟΣ.

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τη 22 Ιανουαρίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

(2)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 261

Περί χρόνου ανακλήσεως παρανόμων Διοικητικών Πράξεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

"Αρθρον μόνον.

1. Ατομικά διοικητικά πράξεις, εκδοθείσαι κατά παράβασιν νόμου, ανακαλούνται υπό της Διοικήσεως έλευθέτως και άνευ οίασδήποτε διά τδ Δημόσιον συνεπείας, έντός εύλόγου από της εκδόσεως αυτών χρόνου.

Επιφυλασσομένων των ειδικώς, άλλως όρίζουσών, διατάξεων της κειμένης νομοθεσίας, χρόνος, ήστων της θέσεως τουλάχιστον από της εκδόσεως των κατά τά άνω ανακλητέων πράξεων, έν ούδεμιά περιπτώσει δύναται νά θεωρηθή ως μή εύλογος προς ανάκλησιν, άνεξαρτήτως τυχόν κτήσεως υπό τρίτων βάσει αυτών οίουδήποτε δικαιώματος.

2. Αί διατάξεις του έδαφίου β' της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και επί των πρό της ισχύος του παρόν-

τος έκδοθεισών κατὰ παράβασιν νόμου διοικητικῶν πράξεων καὶ τῶν τούτων ἀνακλητικῶν, ὡς καὶ τῶν καθ' ἣν ἐκκρεμοῦσιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, αἰτήσεις ἀκυρώσεως.

Ἐμπράγματα ὅμως ἐπὶ κινητῶν δικαιώματα τρίτων, καλοπίστως κτηθέντα ἤδη ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ἀνακλήσεως, ἔσται τίτλου ἐρειδομένου ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ἀνακαλουμένων διοικητικῶν πράξεων, δὲν ἀναιροῦνται.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1968

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΕΥΣΤΑΘ. ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ, ΑΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΔΗΜ. ΠΟΥΛΕΑΣ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, ΜΙΧ. ΣΙΔΕΡΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 262

(3)

Περὶ κυρώσεως Πράξεων Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀφορωσῶν εἰς ρύθμισιν ὀφειλῶν ἐκ δανείων πρὸς σεισμοπλήκτους κλπ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον Πρῶτον.

Κυροῦνται καὶ ἔχουσιν ἰσχύον Νόμου ἀρ' ἧς ἐξεδόθησαν αἱ ὑπ' ἀριθ. 20)11.2.1960, 55)23.5.1962, 127)15.10.1962, 60)3.4.1963 καὶ 197)9.9.1966 Πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δημοσιευθεῖσαι ἀντιστοίχως εἰς τὰ φύλλα 25) 1960, 88)1962, 176)1962, 45)1963 καὶ 266)1966 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Α') καὶ ἔχουσαι οὕτω :

Ι) Πράξις ὑπ' ἀριθ. 20 τῆς 11 Φεβρουαρίου 1960.

Περὶ παρατάσεως τῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος συμβάσεων περὶ παρὶχῆς κρατικῆς ἀρωγῆς πρὸς τοὺς σεισμοπλήκτους κατοίκους Ἰονίων Νήσων.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζει :

Ἐγκρίνει τὴν παράτασιν τῶν ληξασῶν τὴν 31.8.1958 καὶ 10.9.1958 συμβάσεων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ὑπὸ τῆς δευτέρας χορήγησιν, δυνάμει τῶν κειμένων διατάξεων, τῆς παρεχομένης κρατικῆς ἀρωγῆς πρὸς τοὺς ἐκ τῶν σεισμῶν πληγέντας κατοίκους τῶν σεισμοπλήκτων Ἰονίων Νήσων καὶ τῆς νήσου Θήρας, μέχρι τῆς χορηγήσεως καὶ τῶν ὑπολειπομένων δανείων πρὸς τοὺς κεκτημένους πρὸς τοῦτο νόμιμον τίτλον ἦτοι, πρακτικῶν τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις Ἐπιτροπῶν ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιούχων ἀρωγῆς, ἂνευ οὐδεμιᾶς προμηθείας ἢ οἰαδήποτε ἀμοιβῆς.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 20 παρούσαν πρᾶξιν του.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Ἡ Μέλη

II) Πράξις ὑπ' ἀριθ. 55 τῆς 23 Μαΐου 1962.

Περὶ τοῦ τρόπου ἐξοφλήσεως ὀφειλῶν πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος ἐκ στεγαστικῶν δανείων χορηγηθέντων πρὸς σεισμοπλήκτους.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν :

α) Τὴν διάταξιν τῆς παρὰγράφου 9 τοῦ ἀρθροῦ πέμπτου τοῦ Ν. Δ. 3908)58.

β) Τὰς ὑπ' ἀριθ. 85)12.5.60 καὶ 129)26.7.60 προγενεστέρας Πράξεις, αὐτοῦ, δι' ὧν ἐρρυθμίσθη ὁ τρόπος ἐξοφλήσεως ὀφειλῶν πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος (Α.Τ.Ε.) ἐκ στεγαστικῶν δανείων χορηγηθέντων πρὸς σεισμοπλήκτους ἐκ κεφαλαίων ἢ τῇ ἐγγυήσει τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

γ) Προφορικὴν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθ' ἣν :

1) Ἐπιβάλλεται ἡ ἀνακλήσις τῶν ὡς ἄνω Πράξεων, ἐπὶ σκοπῷ παροχῆς πάσης δυνατῆς περαιτέρω διευκολύνσεως εἰς τοὺς σεισμοπλήκτους ὀφειλέτας, οἵτινες ἔτυχον στεγαστικῶν δανείων παρὰ τῆς Α.Τ.Ε., δυνάμει συμβάσεων ἀπὸ 15.6.1954 διὰ τοὺς γεωργοὺς Θεσσαλίας - Φθιώτιδος, 2.5.1955 διὰ τὰς Ἰονίους Νήσους, 8.7.1955 διὰ τὸν Βόλον Μαγνησίας καὶ Ἀστούς Θεσσαλίας, 11.9.1956 διὰ τὴν Θήραν καὶ 8.7.1957 διὰ τὴν Θεσσαλίαν καὶ

2) Ἐπιβάλλεται ὡσαύτως ὅπως, ὡς ἐκ τῆς ὑπαρχούσης παυτότητος αἰτίας, τὰ ληφθεῖσθαι μέτρα ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς τοὺς παθόντας ἐκ θεομηνιῶν κατοίκους διαφόρων περιφερειῶν, οἵτινες ἔτυχον στεγαστικῶν δανείων ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος (Ε.Κ.Τ.Ε.), ἐγγυήσει τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, δυνάμει τῶν ἀπὸ 19.12.53, 1.12.54, 18.1.55, 6.8.55, 18.6.57, 10.9.58, 29.4.59, 19.10.59, 9.1.60, 16.5.60, 31.5.60, 14.12.60, 16.6.61 συμβάσεων, ὡς καὶ ἐκ κεφαλαίων Δημοσίων Ἐπενδύσεων ἢ τοιούτων τοῦ Προϋπολογισμοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας, ἀποφασίζει :

1. Ἐγκρίνομεν τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ὀφειλετῶν ἐκ τόκων καὶ μέχρι 1 Ὀκτωβρίου 1962 δι' ἅπαντα τὰ περὶ ὧν ἡ παρούσα λοιπὴν ἐπιβαρύνσεων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Τραπεζῶν δάνεια, χορηγηθέντα ἐκ κεφαλαίων ἢ τῇ ἐγγυήσει τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ληξιπρόθεσμα ἢ μὴ.

2. Ἐγκρίνει τὴν πλήρη διαγραφὴν ὀφειλῶν ἐκ δανείων, ὧν τὸ προϊόν διατέθη ἐξ ὀλοκληροῦ, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῶν διαφόρων Τεχνικῶν Ἀρχῶν, δι' ἀποκατάστασιν ζημιῶν εἰς οἰκίας καταστραφείσας ἐξ ἐπιγενομένων σεισμῶν.

3. Περιορίζει κατὰ 40 ο)ο τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 ὀφειλῶν, τὸ ἀπομένον δὲ ὑπόλοιπον ἐξ ἐξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60 ο)ο) μειούμενον κατὰ τὰς τυχόν γενομένας καταβολὰς ἐναντι κεφαλαίου, τόκων, προσαυξήσεων κλπ. συνιστᾷ τὸ εἰσπρακτέον ὑπόλοιπον τῆς ὀφειλῆς.

4. Αἱ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προηγουμένων παραγράφων συνέπειαι θὰ βαρύνουν τὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμόν.

5. Ἡ ἐξοφλήσις τῆς οὕτω διαμορφουμένης ὀφειλῆς θὰ συντελεσθῇ μέσῳ τῶν χορηγησασῶν τὰ δάνεια Τραπεζῶν, εἰς 20 ἔτη, διὰ καταβολῆς 40 ἐξαμηνιαίων δόσεων, τῆς πρώτης καταβλητέας τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1962, τῆς δευτέρας τὴν 1ην Ἀπριλίου 1963 ἐντόκως πρὸς 2 ο)ο ἐτησίως κ.ο.κ.

Πᾶσα καθυστερουμένη δόσις θὰ ἐπιβαρύνεται μέχρις ἐξοφλήσεώς της, μετὰ τόκον ὑπερμερίας πρὸς 8 ο)ο ἐτησίως.

6. Μετὰ πάροδον ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστης δόσεως, αἱ Τράπεζαι, ἐν ἀδυναμίᾳ εἰσπράξεως τῆς ὀφειλῆς ὑπὸ τῶν πρωτοφειλετῶν, θέλουσι προβαίνει εἰς τὴν βεβαίωσιν αὐτῆς εἰς τὰ ἀρμόδια Δημοσία Ταμεία πρὸς εἰσπραξὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰ κανονισμένα καὶ ταυτοχρόνως, προκειμένου περὶ δανείων χορηγηθέντων ἐγγυήσει τοῦ Δημοσίου, εἰς εἰσπραξὴν τῆς ὀφειλῆς εἰς ὅρος τοῦ ἐγγυητοῦ, συμφώνως

πρός τὰς σχετικὰς συμβάσεις ἢ τὰς οἰκείας, περὶ ἐγγυήσεως, ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

7. Αἱ διατάξεις τῶν ἀριθμῶν 15, 18 τοῦ Ν.Δ. 2933)54, 10 τοῦ Ν.Δ. 3391)55, 9 τοῦ Ν.Δ. 3625)56 καὶ 8 τῆς ὑπ' ἀριθ. 790)57 ΠΥΣ ἐφαρμόζονται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καὶ ἢ εἰς τὰς ἀντιστοιχίαις σεισμοπληγῶν περιφερείας ἐχορηγήσαν δάνεια εἰς μὴ δικαιούχα κατὰ Νόμον πρόσωπα.

8. Ἡ παροῦσα Πράξις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰ τυχόν ἐφεξῆς ἐκ κεφαλαίων τοῦ Δημοσίου χορηγηθῆσόμενα δάνεια, δυνάμει τῶν προμνησθειῶν συμβάσεων.

9. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ ρύθμισις α) τῶν σχέσεων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Τραπεζῶν μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

β) τοῦ τρόπου ἐξοφλήσεως εἰς ἑξῆς τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης προκυπτουσῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου καὶ γ) παντὸς γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ θέματος ἀνακύπτοντος ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης.

10. Αἱ εἰσπράξεις ἔναντι τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω χορηγηθέντων ἐκ κεφαλαίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου δανείων, μετὰ τὴν ἀραίρεσιν τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης προκυψάντων ἐπιβαρύνσεων τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, θὰ διατίθενται διὰ τοῦ Προϋπολογισμοῦ Δημοσίων Ἐπενδύσεων πρὸς ὀλοκληρώσιν τοῦ στεγαστικοῦ προγράμματος τῆς χώρας.

11. Αἱ ὑπ' ἀριθ. 85)60 καὶ 129)60 Πράξεις ἡλῶν ἀνακαλοῦνται.

12. Ἡ παροῦσα κυρωθῆσεται νομοθετικῶς.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη

III) Πράξις ὑπ' ἀριθ. 127 τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1962.

Περὶ ἐγκρίσεως ἀναστολῆς εἰσπράξεως τῶν ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν Ἀγροτικῆς καὶ Ἑθνικῆς Κτηματικῆς χορηγηθέντων δανείων πρὸς παθόντας ἐκ πολεμικῶν γεγονότων καὶ θεωμνητῶν.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν.

A) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 55)23.5.62 προγενεστέρην πρᾶξιν αὐτοῦ, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 88)62 ΦΕΚ (τεύχος Α') «περὶ τρόπου ἐξοφλήσεως ὀφειλῶν ἐκ στεγαστικῶν δανείων κλπ.».

B) Προφορικὴν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἢ, λόγω τῆς μειωμένης ἐφετεινῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἐλαιολάδου ἣτις προβλέπεται νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ τρίτον περίπου τῆς περυσινῆς καὶ τῆς ἐντεῦθεν σημαντικῆς μειώσεως τῶν εἰσδημάτων τῶν παραγωγῶν καὶ τῆς ἀδυναμίας τούτων ἐξοφλήσεως, τῶν ἐκ τῶν ἐν λόγω δανείων, ὑποχρεώσεων τῶν ἐντὸς τῶν ταχθεῖσων προθεσμιῶν ἣτις ἀδυναμία προβάλλεται ἐντόνως ἐν τῷ ψήρισματι τοῦ ἐσχάτως ἐν Βόλῳ συνεληθόντος συνεδρίου ἐξ ἐκπροσώπων σεισμοπληγῶν περιοχῶν τῆς Χώρας, ἐνδείκνυται ἡ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1963 ἀναστολὴ εἰσπράξεως τῶν περὶ ὧν ἡ ἀνωτέρω πρᾶξις χρεῶν, ἀποφασιζέται:

1. Ἐγκρίνεται τὴν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1963 ἀναστολὴν εἰσπράξεως τῶν ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν Ἀγροτικῆς (ΑΤΕ) καὶ Ἑθνικῆς Κτηματικῆς (ΕΚΤΕ) χορηγηθέντων ἐκ κεφαλαίων ἢ τῇ ἐγγυήσει τοῦ Δημοσίου δανείων πρὸς παθόντας ἐκ πολεμικῶν γεγονότων καὶ θεωμνητῶν δι' ἀποκατάστασιν τῶν προκληθειῶν εἰς τὰς κατοικίας τῶν ζημιῶν περὶ ὧν δανείων ἢ ὑπ' ἀριθ. 55)62 πρᾶξις αὐτοῦ.

2. Ὅριζαι ὅπως, ἡ καταβολὴ τῆς πρώτης δόσεως τῶν ἀνωτέρω δανείων, ὡς ταῦτα διμορφώθησαν διὰ τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τῆς ὑπ' ἀριθ. 55)62 πρᾶξεως, ἐνεργηθῇ τὴν 2 Ἰανουαρίου 1964, τῆς δευτέρας δόσεως τὴν 1 Ἰουλίου 1964 κ.ο.κ.

3. Ἐγκρίνεται τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ὀφειλετῶν ἐκ τόκων καὶ λοιπῶν ἐπιβαρύνσεων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Τραπεζῶν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1963, δι' ἅπαντα περὶ ὧν ἡ παροῦσα δάνεια.

4. Ἐγκρίνεται τὴν ἐπέκτασιν τῆς διὰ τῆς παρούσης παρεχομένης ἀναστολῆς εἰσπράξεως καὶ ἐπὶ τῶν, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς ὑπ' ἀριθ. 55)23.5.62 πρᾶξεως, αὐτοῦ, χορηγηθέντων καὶ ἐφεξῆς χορηγούμενων δανείων ἐν κεφαλαίων τῶν ἐν τῇ ἐν λόγω πρᾶξει ἀναφερομένων συμβάσεων ἐφ' ὅσον ἡ ἐναρξίς τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν δανείων τούτων ἐμπίπτει συμβατικῶς εἰς τὸ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1963 χρονικὸν διάστημα.

5. Ὅριζαι ὅπως, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης καὶ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1963, καὶ ὃ τὰ δάνεια τελοῦν ὑπὸ ἀναστολὴν εἰσπράξεως, πύση οἰαδήποτε ἐπιβαρύνσεις τοῦ Δημοσίου ἐκ δικαιωμάτων προμηθείας τῶν Τραπεζῶν Ἀγροτικῆς καὶ Ἑθνικῆς Κτηματικῆς.

Αἱ ἐν λόγω Τράπεζαι δικαιοῦνται ἐφ' ἅπαξ προμηθείας ἐξ 1.50ο)ο μόνον ἐπὶ τοῦ ὕψους τῶν νέων χορηγήσεων περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος.

6. Ἐγκρίνεται τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 55)62 πρᾶξεως αὐτοῦ, τῶν δανείων τῶν χορηγηθέντων ἐκ κεφαλαίων τῆς ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1953 συμβάσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ ΕΚΤΕ, ἀντὶ τῆς ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1954 τοιαύτης, διαγραφουμένης ὡς ἀφορώσης ἐπαγγελματικὰ δάνεια καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπαγομένης εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 56)62 ἐτέραν πρᾶξιν αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα κυρωθῆσεται νομοθετικῶς μερίμνη τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη
IV) Πράξις ὑπ' ἀριθ. 60, τῆς 3ης Ἀπριλίου 1963.

Περὶ ἀντικατάστασεως τῆς παραγράφου 5 τῆς ὑπ' ἀριθ. 127)13.10.62 Πρᾶξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν:

1) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 127)1962 πρᾶξιν αὐτοῦ καὶ εἰδικώτερον τὴν παράγραφον 5 αὐτῆς, καὶ ἢ, διὰ τοῦ πρώτου ἐδαφίου, πύση οἰαδήποτε ἐπιβαρύνσεις τοῦ Δημοσίου ἐκ δικαιωμάτων προμηθείας τῶν Τραπεζῶν Ἀγροτικῆς καὶ Ἑθνικῆς Κτηματικῆς, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀναστολῆς εἰσπράξεως τῶν, περὶ ὧν ἡ πρᾶξις, στεγαστικῶν δανείων, διὰ δὲ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου ἀναγνωρίζεται ὑπὲρ τῶν Τραπεζῶν ἐφ' ἅπαξ προμήθεια 1.50ο)ο, μόνον ἐπὶ τοῦ ὕψους τῶν νέων χορηγήσεων.

2) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 332)12)4.2.1963 ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὸ προσηρητημένον σὺν τῷ ἀπὸ 25.1.1963 Πογκτικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς συσταθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 170702)1962 ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἐκδοθείσης κατ' ἐξουσιοδότησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 110)8.5.1962 ἡμίσας τῆς ἐξ Ὑπουργῶν Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποφασιζέται:

Ἐγκρίνεται τὴν ἀντικατάστασιν τῆς παραγράφου 5 τῆς ὑπ' ἀριθ. 127)15.10.1962 πρᾶξεως αὐτοῦ, ἀφ' ἧς αὕτη ἰσχυρεν, ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἡ προμήθεια τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης καὶ μέχρι 31.12.1963, καὶ ὃ τὰ δάνεια τελοῦν ὑπὸ ἀναστολὴν εἰσπράξεως, ὁρίζεται διὰ μὲν τὸ ποῶτον ἐξάμηνον εἰς 0.50ο)ο διὰ δὲ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον εἰς 0.40ο)ο ἐξαμηνιαίως, ἐπὶ τοῦ ἀλήκτου, κεφαλαίου τοῦ κλάσματος τρίτου ἐξαμήνου λαμβανομένου εἰς πλήρεις μῆνας.

Ἡ προμήθεια τῆς Τραπεζῆς, διὰ τὰς ἐντὸς τοῦ χρόνου τῆς ἀναστολῆς εἰσπράξεως νέας χορηγήσεις, καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν, διὰ τῶν ἀντιστοίχων συμβάσεων, προβλεπομένων.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, πύσασα ἀπὸ μακροῦ τὴν χορήγησιν παρομοίων στεγαστικῶν δανείων, δὲν δικαιούται προμηθείας κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναστολῆς εἰσπράξεως τῶν χρεῶν».

Ἡ παροῦσα κυρωθῆσεται νομοθετικῶς μερίμνη τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη

V) Πράξεις υπ' αριθ. 197 της 9 Σεπτεμβρίου 1966.

Περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐκ στεγαστικῶν κ.λ.π. δανείων ὀφειλῶν σεισμοπλήκτων καὶ ἄλλων παθόντων ἐκ θεομηνιῶν.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν:

α) Τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου πέμπτου τοῦ Ν.Δ. 3908)1958 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ εἰσπραξέως δημοσίων ἐσόδων κ.λ.π.».

β) Τὴν ὑπ' αριθ. 55)12.5.1962 προγενεστέραν πρᾶξιν αὐτοῦ ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη κ.λ.π.

γ) Προσφορικὴν εἰσήγησιν τῶν Ὑπουργῶν Συντονιστοῦ καὶ Οἰκονομικῶν περὶ τῆς ἀνάγκης ρυθμίσεως τῶν ἐκ στεγαστικῶν κ.λ.π. δανείων ὀφειλῶν σεισμοπλήκτων καὶ ἄλλων παθόντων ἐκ θεομηνιῶν, ἀποφασίζει:

Ἄρθρον 1.

Δάνεια χορηγηθέντα ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος βάσει συμβάσεων χρηματοδοτήσεων ὑπογραφεισθῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1964 μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ὡς ἄνω Τραπεζῶν, ἐκ κεφαλαίων ἢ ἐγγυήσε: τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, εἰς παθόντας ἐκ σεισμῶν, πρὸς στεγαστικὴν αὐτῶν ἀποκατάστασιν διαγράφονται.

Εἰς τὴν διαγραφήν ταύτην ὑπάγονται καὶ αἱ καταβληθεῖσαι ἀρωγαὶ εἰς συμπλήρωσιν κεφαλαίων χορηγηθέντων ὑπὸ ξένων Κυβερνήσεων πρὸς στεγαστικὴν ἀποκατάστασιν σεισμοπλήκτων κατοίκων Κοινοτήτων Ἰονίων Νήσων, υἱοθετηθεισῶν ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τούτων.

Προκειμένου περὶ στεγαστικῶν δανείων πρὸς σεισμοπλήκτους ἄτινα ὑπήχθησαν ἤδη εἰς τὴν ρύθμισιν τῆς ὑπ' αριθ. 55)1962 ἡμετέρας πράξεως, ἡ, περὶ τῆς πρόκειται, διαγραφή καταλαμβάνει τὴν ἀπομείνανσαν ὀφειλήν.

Ἄρθρον 2.

Καταβολαὶ γινόμεναι ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν, ἐναντι τῶν κατὰ τ' ἄνωτέρω διαγραφόμενων ὀφειλῶν τῶν, ἐπιστρέφονται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἀτόκως τῇ αἰτήσε: τῶν δικαιούγων, ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης καὶ βάσει ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως αὐτῶν. Τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ὡς ἄνω καταβολῶν παρὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων ἢ τῶν Τραπεζῶν, θέλουσι ρυθμισθῇ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐξαιροῦνται τῆς περὶ τῆς τὸ ἄρθρον 1 διαγραφῆς, ὀφειλαὶ βεβαιωθείσαι μέχρι δημοσιεύσεως τῆς παρούσης παρὰ τοῖς Δημοσίοις Ταμείοις πρὸς εἰσπραξίν ὡς προερχόμεναι ἐκ δανείων χορηγηθέντων εἰς μὴ δικαιούμενα κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις πρόσωπα ἢ ἐκ δανείων μὴ χρησιμοποιηθέντων διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν ταῦτα ἐχορηγήθησαν.

2. Ἐπίσης ἐξαιροῦνται τῆς διαγραφῆς ὀφειλαὶ ἐκ στεγαστικῶν δανείων, χορηγηθέντων μέσω τῆς ΑΤΕ καὶ τῆς ΕΚΤΕ, πρὸς σεισμοπλήκτους, καὶ ὁ μέρος ἡ τοιαύτη στεγαστικὴ παροχή, ἐν τῇ συνόλῳ τῆς ὑπολογιζομένης, ὑπερέστη τὰ, ὑπὸ τῶν τεθροισμένων διατάξεων, καθοριζόμενα ὅρια στεγαστικῆς ἀρωγῆς. Κατὰ πᾶσαν ὁμοίαν περίπτωσιν τὸ ἀπομένον μετὰ τὴν διὰ τῆς παρούσης ἐγκρινομένην διαγραφήν, ὑπόλοιπον, δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ χρέους ὡς τοῦτο διμορφώθη διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὑπ' αριθ. 55)1962 Π.Υ.Σ.

Εἰς τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο περιορίζεται, ἡ, πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ὅλου χρέους, ὑφισταμένη ὑποθήκη.

Τὸ οὕτω μὴ διαγραφόμενον ποσὸν ἐξοφλεῖται ἐντὸς δεκαετίας ἀτόκως εἰς εἴκοσιν ἐξαμηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβλητέας μετὰ πάροδον ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης. Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως ἡ ὀφειλὴ βαρύνεται μὲ τόκον ὑπερμερίας ἐξ 60)ο ἐτησίως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐξάλειψις τῶν ὑφισταμένων, πρὸς ἀσφάλειαν τῶν κατὰ τ' ἄνωτέρω διαγραφόμενων ὀφειλῶν ὑποθηκῶν ἡ ὁ περιορισμὸς αὐτῶν, εἰς τὸ ἀπομένον, μετὰ τὴν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διαγραφῆς, χρέος, γίνεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑποθηκοφύλακος αἰτήσε: τοῦ ὀφειλέτου καὶ βάσει ἀτελῶς ἐκδιδόμενης βεβαιώσεως τῆς δανειστῆς Τραπεζῆς.

Τὰ δικαιώματα τῶν ἀκινήτων ὑποθηκοφυλάκων, βαρύνοντα τοὺς ὀφειλέτας, ὀρίζονται παγίως διὰ μὲν τὴν ἐξάλειψιν εἰς δραχμὰς 15 καὶ ὑποθήκην, διὰ δὲ τὴν ἐκδοσιν πιστοποιητικοῦ ἐξάλειψεως εἰς δραχμ. 5.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως τοῦ ἀκινήτου, ἐφ' οὗ ἡ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ χορηγηθέντος καὶ ἤδη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης διαγραφόμενου στεγαστικοῦ δανείου, ὑποθήκη, ἡ διαγραφή τῆς ὀφειλῆς ὠφελεῖ τὸν δανειολήπτην καὶ μόνον, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ οἰκείου συμβολαίου προκύπτῃ διάφορος βούλησις τῶν συμβεληθέντων.

2. Αἱ ἐπὶ τῶν μεταβιβαζόμενων τούτων ἀκινήτων ἐγγεγραμμένα ὑποθήκαι ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς χορηγησάσης τὸ δάνειον Τραπεζῆς, μετατρέπονται ἀτελῶς εἰς τοιαύτας ὑπὲρ τοῦ δανειολήπτη ἐπὶ τῇ αἰτήσε: αὐτοῦ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου δικάζοντα ἀνεκκλήτως κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 634 καὶ ἐπὶ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Τὰ δικαιώματα τῶν ἀκινήτων Ὑποθηκοφυλάκων διὰ τὴν τοιαύτην μετατροπὴν, βαρύνοντα τὸν ὠφελούμενον ὀρίζονται παγίως εἰς δραχμὰς 30 καὶ ὑποθήκην.

Ἄρθρον 6.

Ὅφειλαὶ πρὸς τὸ Δημόσιον κατοίκων σεισμοπλήκτων περιφερειῶν, προκύπτει ἐκ τῆς ὑπ' αὐτοῦ, χρεώσε: τῶν ἐν λόγῳ προσώπων, γενομένης κατεδαφίσεως καὶ ἀποκομιδῆς τῶν ερείπων τῶν οἰκιῶν τῶν, διαγράφονται.

Τυχὸν καταβληθέντα ἐκ τῆς προκειμένης αἰτίας ποσὰ δὲν ἀναζητοῦνται οὔτε συμψηφίζονται.

Ἄρθρον 7.

Ἐξουσιοδοτοῦνται οἱ Ὑπουργοὶ Συντονιστοῦ καὶ Οἰκονομικῶν, ὅπως δι' ἀποφάσεως τῶν, ἐκδιδόμενης μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς:

α) Ρυθμίσωσι τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς θέλει ἐξοφληθῇ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς γενομένας παρ' αὐτῆς χρηματοδοτήσεις, τῆς ἐξοφλήσεως κλιμακωδομένης εἰς τέσσαρας πούλαχιστον ἐτησίας δόσεις.

β) Προσδιορίσωσι τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκ τόκων, προμηθειῶν καὶ τυχόν λοιπῶν ἐξόδων, εἴτι δὲ ρυθμίσωσι τοὺς ὅρους ἐξοφλήσεως τούτων.

γ) Ρυθμίσωσι ζητήματα ἄτινα δυνατόν νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 1 ἕως καὶ 6 τῆς παρούσης.

Ἄρθρον 8.

Ὅφειλαὶ ἐκ δανείων χορηγηθέντων μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1964 ὑπὸ Τραπεζῶν ἐκ Κεφαλαίων ἢ ἐγγυήσε: τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς πληγέντας ἐκ θεομηνιῶν (κατολισθήσεων ἐδαφῶν, πλημμυρῶν, τυφῶνων κ.λ.π.) καὶ πολεμικῶν γεγονότων πρὸς στεγαστικὴν αὐτῶν ἀποκατάστασιν, ἐξοφλοῦνται ἀτόκως κατὰ τὰ ὀρισθιζόμενα διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονιστοῦ καὶ Οἰκονομικῶν, ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένης ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως ἀναστέλλεται ἡ εἰσπραξις τῶν ὀφειλῶν τούτων.

Ὅφειλαὶ ἐκ τόκων καὶ λοιπῶν ἐπιβαρύνσεων τῶν, περὶ ὧν ὡς ἄνω δανείων, διαγράφονται. Αἱ ἐκ τῆς διαγραφῆς ταύτης συνέπειαι ὡς καὶ ἡ προμήθεια τῶν Τραπεζῶν θέλουσι βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τῶν Ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 9.

Ὅφειλαὶ ἐμπόρων, ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν, παθόντων ἐκ πολεμικῶν γεγονότων ἢ θεομηνιῶν, προερχόμεναι ἐκ

δανείων χορηγηθέντων κατόπιν αποφάσεων της Νομισματικής Επιτροπής, θα ρυθμισθώσι δι' αποφάσεως των Υπουργών Συντονισμού και Οικονομικών εκδοθησόμενη, μετά σύμφωνον γνώμην της Νομισματικής Επιτροπής. Εν τῇ αποφάσει αὐτῇ θα καθορίζεται ὁ χρόνος καὶ τρόπος ἐξοφλήσεως τῶν ἐν λόγῳ δανείων, ὁ τόκος, τὰ ἐκ προμηθειῶν δικαιώματα τῶν Τραπεζῶν ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐν λόγῳ αποφάσεως ἀναστέλλεται ἡ λήψις ἀναγκαστικῶν μέτρων κατὰ τῶν ὡς εἴρηται ὀφειλετῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Ὄφειλαὶ ἐκ δανείων χορηγηθέντων ὑπὸ Τραπεζῶν τῇ ἐγγυήσει τοῦ Δημοσίου εἰς σεισμόπληκτους πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐπαγγελματικῆς αὐτῶν στέγης διαγράφονται, ἐφ' ὅσον:

α) Ἐξ ἐπιγενομένων σεισμῶν ἐπλήρη ἡ ἐπαγγελματικὴ τῶν στέγη, β) διατάχθῃ ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ προσωρινοῦ ἐπαγγελματικοῦ στεγαστροῦ τῶν καὶ πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν νέων ζημιῶν, διὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ἢ πρὸς ἀνέγερσιν μονίμου ἀντισεισμικῆς στέγης, διὰ τὴν δευτέραν, ἐχορηγήθη ἕτερον δάνειον, ὅπερ καὶ μόνον παραμένει ὡς ὀφειλὴ ρυθμιζομένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 9 τῆς παρούσης. Αἱ συνέπειαι τῆς διαγραφῆς θαρύνουν τὸν προϋπολογισμὸν τῶν Ἐξόδων τοῦ Υπουργείου Οἰκονομικῶν.

2. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς ὀφειλέτας τῆς κατηγορίας ταύτης, τοὺς μὴ λαβόντας δεύτερον δάνειον πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐξ ἐπιγενομένων σεισμῶν πληγείσης ἐπαγγελματικῆς τῶν στέγης ἀλλ' ἐγκαταλείψαντας αὐτήν. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ὁρίσθῃ ὁ τρόπος ἀποδείξεως τῆς συνδρομῆς τῆς ἀνωτέρω προϋποθέσεως.

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὸν Υπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀνατίθεται ἡ ρύθμισις παντὸς ἐτέρου θέματος ἀνακύπτοντος ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ παρῶσα κυρωθήσεται νομοθετικῶς μερίμνη τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργοῦ.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Ἄρθρον δεύτερον.

Αἱ ἐν ἁρθροῖς 2 καὶ 8, τῆς κυρουμένης διὰ τοῦ παρόντος ὑπ' ἀριθ. 197)1966 Πράξεως Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁριζόμεναι προθεσμίαι, παρατείνονται μέχρι τέλους 1968.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1968

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-ΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΛΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΕΥΣΤΑΘ. ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ, ΑΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΙΟΥΛ. Μ. ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, ΜΙΧ. ΣΙΔΕΡΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 263

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ δημοσίων κτημάτων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 22 καὶ 23 τοῦ Α. Ν. 1539)1938, ὡς νῦν ἰσχύουσιν, εἶναι ὅτι αὗται ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν δημοσίαν περιουσίαν τοῦ Κράτους (κοινοχρήστων χώρων αἰγιαλοῦ, παραλίας, ὁδῶν κλπ.).

2. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθροῦ 23 τοῦ Α. Ν. 1539) 1938 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθοῦς:

«1. Ὁ αὐτογνωμόνως ἐπιλαμβανόμενος οἰουδήποτε δημοσίου κτήματος, εὐρισκομένου ἀναμφισβητήτως ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, τιμωρεῖται, διωκόμενος καὶ αὐτεπαγγέλτως, διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐξ (6) μηνῶν, ἧς δὲν συγχωρεῖται ἡ μετατροπὴ, καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς, τοῦλάχιστον, ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχμῶν.

3. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 24 τοῦ Α. Ν. 2344)1940 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθοῦς:

«2. Ὁ ἄνευ ἀδείας ἢ καδ' ὑτέρβασιν ταύτης ἢ καὶ ὁ δυνάμει ἀδείας, κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἐκδιδομένης, ἐπιφέρει ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ τῆς παραλίας, ἢ λοιπῶν χώρων οἰκονομήσει μεταβολὴν διὰ κατασκευῆς ἢ τροποποιήσεως ἢ καταστροφῆς τῶν ἔργων ἢ τοῦ ἐδάφους διὰ λήψεως χώματος, λίθων ἢ ἄμμου ἢ ἄλλως πως, ἀδιάφορον ἂν ἐκ τούτου ἐπὶ λήθῃ ἢ μὴ ζημία εἰς τὴν παραλίαν, αἰγιαλὸν ἢ λοιποὺς χώρους, τιμωρεῖται, διωκόμενος καὶ αὐτεπαγγέλτως, διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐξ (6) μηνῶν, ἧς δὲν συγχωρεῖται καὶ ἡ μετατροπὴ καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς τοῦλάχιστον ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχμῶν».

Ἄρθρον 2.

1. Κατὰ τοῦ αὐτογνωμόνως ἐπιλαμβανόμενου οἰουδήποτε δημοσίου κτήματος συντάσσεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Πρωτόκολλον διοικητικῆς ἀποβολῆς, κοινοποιούμενον πρὸς τὸν καδ' οὗ ἀπευθύνεται.

2. Τὸ πρωτόκολλον διοικητικῆς ἀποβολῆς θεωρεῖται ὅτι ἀπεδέχθη ὁ καδ' οὗ ἀπευθύνεται, ὁμολογῶν τὴν ἐπὶ τοῦ ἐπιληφθέντος κτήματος κυριότητα τοῦ Δημοσίου, ἐὰν δὲν ἀσκήσῃ ἐμπροθέσμως ἀνακοπὴν.

3. Κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου διοικητικῆς ἀποβολῆς ἐπιτρέπεται ἄσκησις ἀνακοπῆς ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδίκου, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, μὴ παρατετινομένης.

Ἡ ἄσκησις ἀνακοπῆς δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὡς ἄνω Πρωτοκόλλου, αἰτῆσει ὅμως τοῦ ἀνακόπτοντος, δύναται ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν, διὰ πράξεως αὐτοῦ, νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς αποφάσεως.

Διὰ τὴν προδικασίαν καὶ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀνακοπῆς τυγχάνουσιν ἐφαρμογῆς αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου Β.Π. «περὶ προσωρινῶν μέτρων εἰς δίκας περὶ διακατοχῆς».

Ἀντίγραφον τῆς ἀνακοπῆς μετὰ κλήσεως πρὸς συζήτησιν κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀρμοδίον Οἰκονομικὸν Ἐφορον ἐπὶ ποιῶν ἀκυρότητος τῆς ἀσκηθείσης ἀνακοπῆς.

Κατάθεσις παραβόλου ἢ ἐγγραφὴ τῆς ἀσκουμένης ἀνακοπῆς εἰς τὸ βιβλίον διεκδικήσεων δὲν ἀπαιτεῖται.

Τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως ὑπέχει ὁ ἀνακόπων, μετὰ τῶν προσαγομένων δὲ ἀποδεικτικῶν μέσων συνεκτιμῶνται καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διατιθέμενα στοιχεῖα.

Κατὰ τῆς αποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν δικάζοντος κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας (634 Π.Δ.) μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς παραπομπῆς εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ἡ ἔφεσις ἀσκήτῃται, κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τοιάκοντα (30) ἡμερῶν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἐδαφίων β' καὶ δ' τῆς παρούσης παραγράφου.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν οὐδὲν ἐνδίκον μέσον χωρεῖ.

Αἱ προθεσμίαι τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν παρεκτείνονται λόγῳ ἀποστάσεως.

Ἐπὶ κλήσεως πρὸς τὸ Δημόσιον τηροῦνται αἱ εἰδικαὶ πρὸς ἐμφάνισιν τούτου τασσόμεναι προθεσμίαι.

Ἡ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκδιδομένη ἀπόφασις δὲν παρεκκλίνει τὴν ἐπιδίωξιν τῶν ἐκατέρωθεν δικαιομάτων κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν, τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων μηδὲν ὡς διγομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου.

4. Πρωτόκολλον διοικητικῆς ἀποβολῆς συντάσσεται παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ κατὰ παντὸς αὐτογνωμόνως ἐπιλαμβάνομένου οἰοῦντος κτήματος ἀνήκοντος εἰς τὴν δημοσίαν περιουσίαν τοῦ Κράτους (κοινοχρήστων χώρων αἰγιαλοῦ, παραλίας, ὁδῶν κλπ.).

Ἄρθρον 3.

1. Πᾶς νομεὺς ἢ κάτοχος δημοσίου κτήματος, ἐκ τῶν τελοῦντων ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, εἴτε ἔχων τίτλον εἴτε στερούμενος τοιούτου, πάντως ὅπως νεμόμενος ἢ κατέχων τὸ κτῆμα, ὑποχρεοῦται ὅπως, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, υποβάλλῃ εἰς τὸν ἀρμοδίον Οἰκονομικὸν Ἐφόρον σχετικὴν δήλωσιν, περιλαμβάνουσαν μεταξὺ ἄλλων τὴν ἀκριβῆ θέσιν, τὰ ὅρια καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ κατεχομένου δημοσίου κτήματος, ὡς καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τῆς ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος ἢ τῶν δικαιοπαρόχων του νομῆς ἢ κατοχῆς τούτου.

Ὁ κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον νομεὺς ἢ κάτοχος ὑποχρεοῦται ὅπως, μετὰ τῆς δηλώσεως, συνυποβάλλῃ καὶ τοὺς συγχόν τίτλους αὐτοῦ, βάσει τῶν ὁποίων νέμεται ἢ κατέχει τὸ Δημόσιον κτῆμα.

2. Πᾶς ὑπόχρεως, παραλείπων ὅπως υποβάλλῃ ἐμπροθέσμως τὴν ἐν τῷ α' ἐδαφίῳ τῆς προηγουμένης παραγράφου δήλωσιν τιμωρεῖται διὰ ποινῆς φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑξ (6) μηνῶν, ἧς δὲν συγχωρεῖται ἡ μετατροπὴ, καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς τοῦλάχιστον ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχμῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Πᾶς νομεὺς ἢ κάτοχος Δημοσίου κτήματος, ἀρμοδίότητος τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, εἴτε ἔχων τίτλον ἢ στερούμενος τοιούτου, δικαιούται ὅπως αἰτηθῇται, παρὰ τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τὴν ἐξαγορὰν τούτου ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον:

α) Προκειμένου μὲν περὶ ἀστικοῦ ἀκινήτου,

1) Κατέχει τούτο ἀποδεδειγμένως πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1967.

2) Ἐχει ἀναγεῖραι ἐπ' αὐτοῦ πλῆρη μόνιμον οἰκοδομήν, εἰς ἣν κατοικεῖ ἀποδεδειγμένως ἢ οἰκογενεῖά του ἢ χρησιμοποιεῖ ταύτην προσωπικῶς δι' ἐπαγγελματικῶν λόγους.

3) Δὲν εἶναι ὁμολογουμένως εὐπορος. Τὸ στοιχείον τῆς εὐπορίας κρίνεται κατ' ἐλευθέραν κρίσιν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

β) Προκειμένου δὲ περὶ ἀγροτικοῦ κτήματος.

1) Κατέχει τούτο ἀποδεδειγμένως πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1967.

2) Καλλιεργεῖ αὐτοπροσώπως τούτο συστηματικῶς καὶ ἀνελλιπῶς ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας.

3) Δὲν κέκτηται ἐν τῇ αὐτῇ περιοχῇ ἑτέραν κτηματικὴν περιουσίαν, δυναμένην νὰ καλύψῃ τὰς ἀνάγκας του.

2. Ἐξαιροῦνται τῆς τοιαύτης ἐξαγορᾶς α) τὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς τὸ Δημόσιον, πρὸς ἐξυπηρέτησιν κοινῶν σκοπῶν ἢ γενικωτέρων τουριστικῶν ἀνγκῶν ἀκίνητα, β) τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν διαχείρισιν ἄλλων Ὑπουργείων καὶ γ) τὰ ἀκίνητα τῆς Ἀνταλλαξίμου Μουσουλμανικῆς Περιουσίας.

3. Ἡ ὡς ἄνω ἐξαγορὰ, δὲν δύναται νὰ ἀναφέρηται προκειμένου περὶ ἀστικῶν ἀκινήτων εἰς ἔκτασιν μεγαλύτεραν τοῦ ἐνὸς ἀρτίου οἰκοπέδου, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων εἰς ἔκτασιν μεγαλύτεραν τῶν 10 καλλιεργησίμων στρεμμάτων.

4. Ἡ ἐξαγορὰ αὕτη δύναται νὰ ἐγκριθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσας κείμενα κτήματα, ἀποφαινομένου μετὰ ἐγγράφον εἰστήγισιν τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Ἡ ἐκποίησις ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ καταβολῇ ἐκ μέρους τοῦ δικαιούχου τῆς τρεχούσης ἀγοραίας ἀξίας, προσδιοριζομένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐνὸς διοικητικοῦ ὑπαλλήλου τῆς Νομαρχίας ἐπὶ βαθμῷ τοῦλάχιστον β' καὶ τοῦ Προϊσταμένου τῆς οἰκείας Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας προκειμένου περὶ ἀστικῶν ἀκινήτων ἢ τοῦ ἀρμοδίου Γεωπόνου τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ ἀρμοδίου Ἀγρονόμου, προκειμένου περὶ ἀγροτικῶν κτημάτων.

Τὸ τίμημα ἐξαγορᾶς δύναται νὰ καταβληθῇ εἰς ὀκτῶ (8) κατ' ἀνώτατον ὅριον ἴσας ἐξαμηνιαίας δόσεις ἐντόκως πρὸς 7 ο/ο.

5. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου ὡς ἀνωτέρω ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς ἐξαγορὰν ἢ μὴ ὑποβολῆς ἐκ μέρους τοῦ ὑποβαλόντος ἐμπροθέσμως αἰτήσιν τῶν ἀπαιτούμενων δικαιολογητικῶν πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ δικαιώματός του ἐντὸς τῆς τασσόμενης αὐτῷ προθεσμίας ἢ μὴ ἐγκρίσεως τῆς ἐκποιήσεως τοῦ ἀκινήτου, πᾶς κατέχων ἀκίνητον τοῦ Δημοσίου, θεωρεῖται αὐθαίρετος καὶ κακῆς πίστεως κάτοχος αὐτοῦ καὶ ἀποβάλλεται διοικητικῶς, ἐφαρμοζομένων περαιτέρω τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Διοικητικὴ ἀποβολὴ ὡσαύτως διατάσσεται κατὰ παντὸς κατόχου δημοσίου κτήματος, μὴ ἐμπίπτοντος εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

6. Ἀπαγορεύεται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἐκποίησις Δημοσίων κτημάτων, καταληφθέντων ἢ καταλαμβάνομένων παρὰ τρίτων ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1967 καὶ ἐφεξῆς, πρὸς τοὺς νεμομένους ἢ τοὺς κατέχοντας ταῦτα. Ὁμοίᾳ ἀπαγόρευσις ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς νεμομένους ἢ κατέχοντας πρὸ τῆς ὡς ἄνω χρονολογίας δημοσίων κτημάτων, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ὑπέβαλον αἰτήσεις ἐξαγορᾶς ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προθεσμίας.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Β.Δ. τῆς 28 Ἰουνίου 1955 «περὶ ἐξαίρεσεως ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 3200)1955 ἀρμοδιότητος τῶν νομαρχῶν, ἀντικειμένων τινῶν ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν» θεσπιζομένη ὑπ' ἀριθ. 29 ἐξαίρεσις, ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ διαχείρισιν, παραλιακῶν χώρων καὶ νησιῶν καταργεῖται.

Προκειμένου ὅμως περὶ παρεχωρήσεως τῆς χρήσεως χώρων τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ τῆς παραλίας, ἐνθα θέλουσιν ἐκτελεσθῇ ἔργα οὐσιώδους δαπάνης, ἐξυπηρετοῦντα τὸν τουρισμὸν ἢ τὸν ἀθλητισμὸν ἢ τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α.Ν. 1540) 1938 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 7)12 Μαΐου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 2085 κλπ.» Ἐπιτροπή, ἀποκαλουμένη ἐφεξῆς «Ἐπιτροπὴ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ», ἀποτελεῖται, προκειμένου μὲν περὶ τῶν περιφερειῶν τῶν Νομῶν Ἀττικῆς καὶ Πειραιῶς, ἐκ: α) τοῦ προϊσταμένου τῆς Ὑδρογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ναυτικοῦ, ὡς Προέδρου, β) τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ γ) τοῦ ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ, ὡς μελῶν, ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, προκειμένου δὲ περὶ τῶν περιφερειῶν τῶν λοιπῶν Νομῶν ἐκ: α) τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὡς Προέδρου, β) τοῦ ἀρμοδίου Λιμενάρχου καὶ γ) τοῦ ἀρμοδίου

Νομομηχανικού ως μελών, ή των νομίμων αναπληρωτών αυτών.

2. Εἰς τὰ μέλη τῆς κατὰ τὴν ἀμέσως προηγούμενῃ παράγραφου τοῦ παρόντος ἄρθρου Ἐπιτροπῆς καταβάλλονται, συντρεχούσης περιπτώσεως, μόνον κατὰ τὰς κειμέναις διατάξεις ὁδοιπορικά ἐξόδα καὶ ἡ ἐκτὸς ἐδρας ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσεις».

3. Ἡ δευτέρα περίσδος τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1219)1938 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Προκειμένου περὶ τῶν περιφερειῶν τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας καὶ τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει ὁ ἀρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς Δημοσίων Κτημάτων».

4. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1925)1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«2. Ἐφεξῆς αἱ ἀνακοπαὶ κατὰ πρωτοκόλλων τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 5895 τοῦ ἔτους 1933 κοινοποιῦνται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, πρὸς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν παρὰ τοῦ ὁποῖου ἐξαιρετικῶς εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐκπροσωπεῖται τὸ Δημόσιον, μὴ ἀπαιτουμένης κοινοποιήσεως πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν».

Ἄρθρον 6.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, προκειμένης τῆς ἐκποιήσεως ἀκινήτων ἐν γένει, τὸς ὁ πωλητὴς ὅσον καὶ ὁ ἀγοραστὴς ὑποχρεοῦνται, ὅπως δηλώσωσιν εἰς τὸν ἀναλαβόντα τὴν σύνταξιν τοῦ Συμβολαίου συμβολαιογράφου, ἐὰν τὸ ἐκποιούμενον ἀκίνητον κεῖται ἢ οὐ εἰς ἀκτίνα 500 μέτρων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς.

Εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ ἐκποιούμενον κεῖται ἐντὸς τῆς ἀκτῆς ταύτης δέον νὰ προσάγῃται ἐκ μέρους τοῦ πωλητοῦ θεβαίωσις τοῦ κατὰ τόπον ἀρμοδίου Οἴκου. Ἐφόρου καὶ ἀνυπαρξίας δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τοῦ ἐκποιούμενου ἀκινήτου.

Τὰ ἄνευ τῆς τοιαύτης θεβαίωσεως καταρτιζόμενα συμβόλαια ὡς καὶ τὰ μὴ μνημονεύοντα τὴν κατὰ τὰ ἄνω ὀριζομένην δῆλωσιν τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ πωλητοῦ, τυγχάνουσιν ἀπολύτως ἄκυρα καὶ οὐδὲν ἐπάγονται ἔννομον ἀποτέλεσμα.

Ἡ αὕτη ἀκυρότης ἐπέρχεται καὶ ἐπὶ ἀναληθοῦς δηλώσεως τῶν συμβαλλομένων.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου νομεῖς ἢ κατόχους ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν κτημάτων, κειμένων ἐντὸς τῆς περιουχῆς τοῦ κτήματος «Ἀμύνταιον» (ταϊφλικίου, Σόροβιτς), καὶ κατακεχωρισμένων εἰς τὸ βιβλίον καταγραφῆς Δημοσίων Κτημάτων περιφέρειας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας Ἀμυνταίου, ἐξ ὧν τὰ ἀστικά ἔχουσιν ἀποτυπωθῆ εἰς τὸ ὑπὸ κλίμακα 1:1000 ὑπ' ἀριθ. 3972 καὶ ἡμερομηνίαν 23 Ἰανουαρίου 1963, διάγραμμα τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων, ἀναγνωρίζεται δικαίωμα συγκυριότητος ἐπὶ τῶν 48)100 ἐξ ἀδιαίρετου τῶν ὑπὸ τὴν νομὴν ἢ κατοχὴν ἐκάστου τούτων εὐρισκόμενων ὡς ἄνω κτημάτων, τοῦ δικαιώματος τῆς κυριότητος τοῦ Δημοσίου περιοριζομένου εἰς τὸ ὑπόλοιπον ἐκ 52)100 ποσοτὸν ἐξ ἀδιαίρετου ἐπὶ τῶν κτημάτων τούτων.

Ἀναγνώρισις τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω δικαιώματος δὲν χωρεῖ, προκειμένου περὶ πρσιώπων ἀποστερηθέντων τῆς περιουσίας τῶν, δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ἐξ ἄλλης νομίμου αἰτίας.

2. Νομεῖς ἢ κάτοχοι δικαιούμενοι τῶν κατὰ τὸ παρὸν παρεχομένων δικαιωμάτων εἶναι οἱ ἐξῆς:

α) Οἱ ὑπὲρ ὧν ἐγένετο, κατὰ τὴν 1 Φεβρουαρίου 1911, ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, ἐνεργούσης διὰ λογαριασμὸν καὶ διὰ χρημάτων τῶν τότε κατοικῶν Ἀμυνταίου ἡ ἀγορὰ διὰ προσωρινὸν τίτλον τοῦ ὁμωνύμου κτήματος, ἐν ζωῇ εὐρισκόμενοι, ἄλλως οἱ καθολικοὶ διάδοχοι αὐτῶν.

β) Πᾶς τρίτος, φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, πρὸς ὃν οἱ ἀνωτέρω ἔχουσιν τυχὸν μεταβιβάσει τὰ ἐπὶ τῶν κτημάτων τούτων δικαιώματά των, αἰτία πωλήσεως ἀνταλλαγῆς, δωρεᾶς, προικὸς ἢ ἄλλη ὁμοίᾳ κατ' ἀποτέλεσμα.

Δικαίωμα συγκυριότητος δὲν ἀναγνωρίζεται εἰς τοὺς συνδεομένους μετὰ τῶν κατὰ τὰ ἄνω δικαιούχων νομέων ἢ κατόχων διὰ μισθωτικῆς ἢ ἐτέρας ἐνοχικῆς σχέσεως καὶ συνεπείᾳ ταύτης ἔχοντες τὴν φυσικὴν ἐπὶ τῶν κτημάτων ἐξουσίαν.

γ) Τὰ κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εὐρισκόμενα μὲν ἐν τῇ νομῇ ἢ κατοχῇ φυσικῇ ἢ νομικῇ πρόσωπα, μὴ δυνάμενα ὅμως νὰ δικαιολογήσωσιν αὐτὴν διὰ συμβατικῶν τίτλων, προσερχομένου εἴτε ἐκ τοῦ Δημοσίου εἴτε ἐκ προσώπου ἀναγνωριζομένου κατὰ τὸν παρόντα ὡς συγκυρίου κατὰ τὰ 48)100, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐκκοσμεῖ προσφυγὴ ἐνώπιον Δικαστηρίου τρίτου προσώπου, ἀμφισβητούντος τὴν τοιαύτην νομὴν ἢ κατοχὴν.

Ἄρθρον 8.

1. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναγνωριζόμενοι ὡς συγκυριοὶ κτημάτων ἐκ τοῦ μείζονος κτήματος «Ἀμύνταιον» δικαιοῦνται, ὅπως, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, αἰτήσωσιν τὴν ἐξαγορὰν τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκοντος μεριδίου ἐπὶ τῶν ὑφ' ἐκάστου τούτων κατεχομένων κτημάτων.

Διὰ τὴν τοιαύτην ἐξαγορὰν καταβάλλεται ὡς τίμημα, προκειμένου περὶ ἀστικῶν κτημάτων, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ 1)3 τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκποιήσεως τρεχούσης ἀξίας αὐτῶν μόνον ὡς οἰκοπέδων, προκειμένου δὲ περὶ ἀγροτικῶν, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ 1)5 τῆς τρεχούσης ἀξίας μόνον τοῦ ἐδαφους, ἄνευ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ὑφισταμένων φυτειῶν καὶ βελτιώσεων ἐν γένει. Τὸ τίμημα τούτο καταβάλλεται ἀτόκως εἰς ἑτησίαις δόσεις μέχρις ἐξ διὰ τὰ ἀστικά κτήματα καὶ μέχρι δέκα διὰ τὰ ἀγροτικά τοιαῦτα.

Αἱ ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις ἐξαγορᾶς, δέον νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ παντὸς ἀποδεικτικῶν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀνωτέρω στοιχειῶν.

2. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις ἐξαγορᾶς, δέον ἀπαραιτήτως νὰ συνοδεύωνται ὡσαύτως ὑπὸ ἀδειῶν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α. Ν. 1366)1938 Ἐπιτροπῆς.

3. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκποιήσις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Φλωρινῆς, κατόπιν συμφώνου γνώμης τῆς παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ ὑφισταμένης Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων. Βάσει τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἢ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Οἰκονομικῶν Διευθύνσις Δημοσίων Κτημάτων ἐκδίδει τὸ οἰκεῖον πωλητήριο, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τίτλον κυριότητος, δεκτικὸν μεταγραφῆς μερίμνη τοῦ ἀγοραστοῦ.

4. Οἱ ὑπὲρ ὧν ἤθελε χωρήσῃ ἐκποιήσις κατὰ τὰ ἀνωτέρω τοῦ μεριδίου τοῦ Δημοσίου, ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς μισθωμάτων ἢ ἀποζημιώσεως, διὰ τὴν μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ πωλητηρίου χρῆσιν τούτου. Τυχὸν ὅμως καταβληθέντα ποσὰ ὡς μισθώματα ἢ ἀποζημιώσεις, δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ διαπίστωσις τῆς συνδρομῆς τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαιτούμενων προϋποθέσεων, διὰ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ ἐκ 52)100 μεριδίου τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν περὶ ὧν πρόκειται κτημάτων, ἀνατίθεται εἰς Ἐπιτροπὴν ἐκ: α) τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἀμυνταίου καὶ β) ἐνὸς δημοσίου μηχανικοῦ διὰ τὰ ἀστικά κτήματα ἢ ἐνὸς γεωπόνου τοῦ Δημοσίου διὰ τὰ ἀγροτικά, ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Φλωρινῆς καὶ γ) τοῦ Εἰρηνοδίκου ὡς Προέδρου.

2. Εἰς ἣν περίπτωσιν ἐγείρονται δικαστικαὶ ἀμφισβητήσεις παρὰ τρίτων, ὡς πρὸς τὴν προβαλλομένην ὑπὸ τινος ἀσκησιν νομῆς ἢ κατοχῆς ἐπὶ κτήματος, οὕτινος ζητεῖται ἡ ἐξαγορά, ἢ Ἐπιτροπὴ δὲν ἐπιληχθάνεται τῆς περαιτέρω ἐξετάσεως, πρὸ τῆς ἐκδόσεως δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐπιλυούσης τελεσίδικως τὴν διαφοράν.

3. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ προβαίνει συγχρόνως εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς τρεχούσης ἀξίας τῶν κτημάτων, ὧν ζητεῖται ἡ ἐξαγορά, συντάσσουσα πρωτόκολλον καταμετρήσεως καὶ ἐκτίμησεως, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται εἰς τὸν Νομάρχου Φλωρινῆς μετὰ τῶν συγκεντρωθέντων στοιχείων.

Άρθρον 10.

1. Δι' οικόπεδα, γήπεδα, αγρούς και βοσκοτόπους, εκ του κτήματος «Αμύνταιον», κατεχομένους, κατά την διαπίστωσιν του Οικονομικού Εφόρου, υπό του Δήμου Αμυνταίου, αναγνωρίζεται υπέρ αυτού δικαίωμα συγκυριότητος επί ποσοστού 48)100 εξ αδιαιρέτου. Το εις το δημόσιον ανήκον υπόλοιπον εκ 52)100 δύναται να εκποιηθῇ, δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικῶν μετά σύμφωνον γνώμην τῆς Επιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, εις τὸν Δήμον, τῇ αἰτήσῃ αὐτοῦ, υποβαλλομένη ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἡ τοιαύτη ἐκποίησης χωρεῖ ἐπὶ τιμήματι, καθοριζομένη ἐκάστοτε παρὰ τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ κοινόχρηστοι χώροι ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ κτήματος «Αμύνταιον» (ὁδοί, πλατεῖαι, πάρκα, χώροι πρασίνου κλπ.), λογιζόμενα ὡς ἀνήκοντα τῷ Δήμῳ Αμυνταίου, περιέρχονται δυνάμει τοῦ παρόντος, αὐτοδικαίως, ὀριστικῶς καὶ ἐξ ὁλοκλήρου εις τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ, ἀνευ ἐτέρας διατυπώσεως.

2. Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 7, 8, 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ ἀκινήτων, τὰ ὅποια χρησιμοποιοῦνται ἢ προορίζονται διὰ κρατικὰς ἀνάγκας, τῆς κυριότητος ἐπὶ τούτων παραμενούσης ἐξ ὁλοκλήρου εις τὸ Δημόσιον.

Άρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εις τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1968

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

**Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ·Ι·ΤΑΚΗΣ**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ-ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΤΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΤΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΠΑΥΛ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΕΥΣΤΑΘ. ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ, ΑΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΙΟΥΛ. Μ. ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, ΜΙΧ. ΣΙΔΕΡΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ